

Er was eens een leuke hond, die Boudewijns Basje heette. Hij heette Boudewijns Basje, omdat –

…hij geen baas had.

Hij was helemaal alleen van zichzelf. Elke morgen maakte hij zichzelf wakker, liep naar de ijskast en gaf zichzelf een kommetje brood met melk. Een leuke, ouwe hond, die Boudewijns Basje. Hij was gek op aardbeien.

POP
POP
KOEKJES
ZOUT

Daarna ging hij met zichzelf uit wandelen. Hij ging altijd daarheen waar hij zin in had. Maar eens op een morgen wist hij niet wat hij doen zou.

'Laat ik maar op stap gaan, ik kom wel ergens terecht,' zei hij tegen zichzelf.

En alle mensen kwamen aanhollen, zo hard als ze maar konden en ze kwamen allemaal de tent van de circusbaas binnen.

En als IEDEREEN binnen was, zei de circusbaas: ‘Kijk, dames en heren, kijk dames en heren... KIJK!’

Hij plaatste dus een bord voor zijn raam, waarop stond:

HULP GEVRAAGD

en toen Hansworst, de poedel, dat las, vlóóg hij bijna de winkel binnen.

‘Ik kom u helpen!’ zei hij, terwijl hij zijn lippen aflikte.
‘O nee, Hansworst,’ zei de bakker, ‘je ziet eruit of je meer zou opeten dan bakken!’
Daarna deed hij de deur wijd open en zei:
‘Het spijt me, Hansworst, maar ik kan je niet gebruiken!’

Vlak voor de etalage bleef hij staan.
De bakkerswinkel had er nog nooit zo mooi uitgezien.
Hij lag helemaal vol met chocoladegebakjes, en vruchten-
gebakjes, en gembermannetjes, en andere heerlijke dingen
met alles erop en erin. En bruidstaarten. En verjaarstaarten.

En MIDDEN in de etalage, een beetje vooruitgeschoven, zodat je goed de letters kon lezen, stond een wonderfraaie, grote, ronde taart met er bovenop:

